

φων και χαλκογράφων, αντικαθιστών τον Ουίστλερ.
— Έν Τάρβη τῆς Γαλλίας ἀπεκαλύφθη ἀνδριάς τοῦ Δαντών.

— Θάνεγερβῆ ἐν Παρισίαις ἀνδριάς εἰς τὸν θαλασσογράφον Εὐγένιον Jiaby.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

— Ἦνοιζεν ἔκθεσις Νέας Τέγνης ἐν Βερολίῳ Κατ' αὐτῆς διετύχουν τὰ βέλη των ὅλοι σχεδὸν οἱ καλλιτεχνικοὶ κύκλοι τῆς Γερμανίας. Μία αἰθουσα περιλαμβάνει προστάγματα τοῦ Ροδέν, γυναικείων μορφῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ὁ Ροδέν εἶνε ἄγαν τολμηρὸς καὶ εἰς τὰ νέα του ἔργα, ταχὺς ἀλλὰ καὶ σταθερὸς εἰς τὴν γραμμὴν. ἀλλὰ καὶ ἀσύλληπτος. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐκτίθενται ἔργα τοῦ Μπενάρ, μία ἄγνωστος εἰκὼν τοῦ Μπαϊκλιν, ὅστις πρῶτος εἰσήγαγε τὴν μουσικὴν ἀντίληψιν εἰς τὸ χρῶμα, ὅπως ὁ Βυλλιοῦ ἀντιθέτως εἰσήγαγε τὸ σύστημα τῶν μουσικῶν ζωγραφικῶν. Ἡ εἰκὼν τοῦ Μπαϊκλιν παριστᾷ πειρατικὸν πλοῖον περιπολοῦν νησιῶν. Αἱ κῶπαι εἶνε πορφυραῖ. Ἐν γένει ἡ ἔκθεσις, ὡς ἐπαναστατικὴ, δριμύτως ἐπικρίνεται ὑπὸ τῆς παλαιᾶς Ἀκαδημαϊκῆς ζωγραφικῆς.

— Σουήθην ἐν Βρυξέλλαις, ἐν τῇ μαρμαρινῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ μεγάρου ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος τῆς Ἐκθέσεως τῆς Διέγνης, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Beernaert Ὑπουργοῦ. Εἰς τὴν ἔκθεσιν θὰ ἐκτεθῶσι καὶ ἀρχαῖαι εἰκόνες Βέλγων καὶ Γερμανῶν ζωγράφων. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετὰσχῶσι τῆς ἐκθέσεως Ἑλλήνες καλλιτέχνηται δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς ἡμᾶς.

— Εἰς τὴν ἔκθεσιν Λεντιγιὰκ, ἧτις ἔκλεισεν ἤδη, ἐπωλήθησαν 50 ἔργα περίπου ἀγορασθέντα ὑπὸ τῶν κ.κ. Αὐγ Ἀβέρωφ, Καλλιγᾶ, Mailler, Tooth, Ζίφου, Ρῶς, Δίξων, Noteman, Miss C rdon.

— Ἡ φιλοτέχνησις τῶν διπλωμάτων τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Ἀθηνῶν ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Λύτραν.

— Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τμήμα τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως τῶν Ἀθηνῶν ἀπενεμήθησαν τὰ ἐξῆς βραβεῖα ὑπὸ τῆς Ἑλλαδικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ἰκωβίδου εἰσηγητοῦ, Ν. Λύτρα, Ο. Φωκᾶ, Γ. Χατζεπούλου καὶ Δ. Φιλιππότου.

Ἐκ τῶν ἔργων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν οὐδὲν ἔτυχε διπλώματος τιμῆς, ὅτε χρυσοῦ βραβεῖου. Ἀργυροῦν ἔλαβον οἱ κ.κ. Κ. Βολωνάκης, Θ. Ράλλης διὰ τὴν Παπαδοπούλιν, Κ. Παρθένος, Θάλεια Φλωρεῖα διὰ μίαν γραῖαν Χαλκοῦν οἱ κ. κ. Π. Τσιριγώτης διὰ τὸ Μυστικόν, Σ. Βικῆτος, Μ. Ραβιζᾶς, Θ. Δημητρίου διὰ μίαν προτομὴν, Σ. Παρλιάρος διὰ τὸν Κύκλον, Ν. Ἀλεκτορίδης διὰ τὴν Προσευχὴν, Κ. Βατρακζίδης διὰ τὴν Ἐπέτειον, Ε. Ἰωαννίδης διὰ κεφαλὴν κόρης, Γ. Ρίγος διὰ τὸν λουστρον. Εὐφῆμου μνείας ἔτυχεν ἡ δεσποινὴς Λυσκαρίδου διὰ τὰ ρόδα, καὶ οἱ κ. κ. Κ. Κωνσταντινίδης διὰ τὴν Μακεδονίαν, Ν. Γεωργιαντᾶς διὰ προτομὴν, Ε. Βύστρατιᾶδης διὰ μίαν προσωπογραφίαν. Ἐν τῇ χαρακτηριστῇ ἔτυχε βραβεῖου ἀργυροῦ ὁ κ. Κελαϊδῆς.

Ἐκ τῶν ξένων ἔργων ἔλαβον βραβεῖον τιμῆς τὸ Ἰπποδρόμιον τοῦ L'empirien ἐκ τῶν ζωγραφικῶν ἔργων, καὶ ὁ Σουανὸ Βερζεζᾶκ τοῦ Joris καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. Χρυσοῦ βραβεῖον οἱ Farasyn διὰ τοὺς Δραπέτας τοῦ σχολείου, Probst διὰ τὸ γεῦμα, Z nario διὰ τὸ Τουρκικὸν κοιμητήριον, Ἀχμέτ Ἀλῆ διὰ τὰ σῦκα, Oudega διὰ τὴν Ἐπάνορον ἐκ τοῦ Γολγοθᾶ, Raurich διὰ τὰ Ἑλλη, Hirshig διὰ τὸ Μόθημα Κατηχῆσεως, Csciarno δι' ἐν τοπίον, Cecchielli διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἀργυροῦ οἱ Roesingh διὰ τὴν μάμμη, Pertilge διὰ τὴν χερσὺν Kernkamp διὰ τοὺς θύνοους, Schaefels διὰ τὴν Πολεμιστῆριον κραυγὴν, Boudry διὰ τὴν κό-

ρην ἀλιέως, Schippers διὰ τὸν Κατάδικον, Weyns διὰ τὴν Γόρυσσαν, Σεφκὲτ βέης, B. Gil y Roig, A. Ros y Güell, Simonet διὰ Ἀλώπεκα καὶ σταφυλάς, Parera διὰ τὴν Παρρηγορίαν, Rivalta διὰ τὸν Ἰωάννην Βαπτιστῆν. Χαλκοῦν Boland διὰ τὸν πίνακα Ἐκαστος δι' ἐαυτόν, Boks διὰ τὸ Ἀπηγορευμένον ἔδαφος, A'bracht διὰ τοὺς Ἀλιεῖς ἐγγέλειον, Chestret διὰ τὴν ἐξοχὴν, Τγκ διὰ τὴν Ἱστορικὴν σελίδα, Wirth, Schram διὰ τὰ παίζοντα παιδιὰ, Marti δι' ἄνθη Ἀδὴλ Ἐμέρ. Εὐφῆμου μνείας ἔτυχον ἐν ὅλῳ 10.

Γενικῶς ἐκρίθη ὡς ἐπιπολαία ἡ κρίσις τῆς Ἑλλαδικῆς ἐπιτροπῆς, ἧτις ἠδίκησεν ἔργα ἀληθινῆς ἀξίας καὶ ἐβράβευσεν ἄλλα κατώτερα πάσης κρίσεως. Ὅταν τὰ Ἑλλη τοῦ Raurich καὶ ἡ ναυμαχία τοῦ S halfels καὶ ὁ Κατάδικος τοῦ Schippers λαμβάνουσι κατώτερον βραβεῖον τοῦ Ἰπποδρόμιου, ἐξισοῦνται δὲ μετ' ὁ Γεῦμα τοῦ Pio st. ὅταν ὁ Zonaro βραβεῖται διὰ τὸ Κοιμητήριον καὶ ὅχι διὰ τὰς θαλασσογραφίας του, καὶ ὁ Δημητρίου ὅχι διὰ τὸν Φιλοκτήτην ἀλλὰ διὰ μίαν προτομὴν, καὶ ἡ Λυσκαρίδου μόλις εὐφῆμον μνείαν λαμβάνει ἀργυροῦν δὲ ὁ Παρθένος, ὅταν ἡ Κεφαλή δρομάδος τοῦ Palmozana δὲν ἀξιοῦνται οὐτε εὐφῆμου καὶ μνείας, καὶ ἀποσιωπῶνται ὁ Αεμπέσης, ὁ Ροιλός, ὁ Μποκατσιάμπης, θὰ εἴπῃ βέβαια ὅτι οἱ κριταὶ ἤθελαν ὅχι νὰ κρίνουν, ἀλλὰ νὰ παίζουσι. Κατὰ τῆς κρίσεως ὑπεβλήθησαν ἐφέσεις ἐκ μέρους τριῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.

Τὰ πλεῖστα τῶν βραβευθέντων ἔργα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ».

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἠρχισαν αἱ δεκαπενθήμεροι ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ὡδείου Λόττνερ. Κατὰ τὰς ἀσκήσεις ταύτας κατεδείχθη πόσον ἐπιτυχῶς λειτουργεῖ ἡ ἀρίστη αὕτη μουσικὴ σχολή, ἐν ἧ ἐκπαιδεύονται 200 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Τὰ σχέδια τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὸν ἐν Πάτραις ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου θὰ κριθοῦν ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ Γερμανικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀθηνῶν ὠμίλησεν ὁ κ. Δυϊτσελδ περὶ τῶν νέων ἐν Περγάμῳ ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν.

— Νέαι ἀνερευνήσεις θὰ γίνουσι εἰς τὸν βυθὸν τῶν Ἀντικτηθῶρων.

— Ἀπέθανεν ὁ καθηγητῆς τῆς ἀρχαιολογίας τοῦ ἐν Κιέλω Πανεπιστημίου Ἀρθουρὸς Μίλχαϊφερ, παλαιὸς ἐταῖρος τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου, ὅστις διεκρίθη διὰ σπουδαίων ἐργασιῶν, οἷον διὰ πραγματείας «περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τέχνης» καὶ διὰ τῶν τοπογραφικῶν αὐτοῦ μελετῶν περὶ τῶν δήμων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν. Αὐτὸς ἐξέτελεσε καὶ τὰς ἐν Πιλιῳ δοκιμαστικὰς ἀνασκαφάς, δι' ὧν ἀπεκαλύφθη ὁ ναὸς τῆς Ἀλέας Ἀθηνῶν καὶ διεκρίθη ἐπὶ πλέον ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα διεσπαρμένων τῆδε κίκεϊσε ἀρχαίων, καὶ ἰδίως ἔργων τῆς γλυπτικῆς. Δύναται νὰ λεχθῆ, ὅτι ὁ Μίλχαϊφερ ἐνεκαίνευσεν τοιοῦτου εἶδους περιγραφὰς καὶ μελέτας.

— Ἀφίκετο ὁ κ. Φίνδριχ ἐκ μέρους τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὅπως συλλέξῃ ἀρχαίας ἐπιγραφὰς

εις τὰς Σποράδας, διὰ βιβλίον ἐκδοθησόμενον ἐν Πρωσσίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Corpus Inscriptionum».

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ὁ ἀρχαιολόγος Λέων Κετζί ἀνεκάλυψε ἐν τῇ ἐπαρσισίᾳ Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν, ὅτι ἐπανελέφθησαν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Χαλδαίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Κρός καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως αἱ ἀνασκαφαί, αἵτινες εἶχον διακοπὴν συνεπεία τοῦ θανάτου τοῦ Σαρζέκ. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ἐγκαιρῶς ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἐρειπίων, οὗτοι δὲ ἀδιακόπως καὶ μεθοδικῶς δύναται νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀνασκαφάς.

Μεταξὺ ἄλλων ἀνεκαλύφθη ἤδη καὶ μικρὸν ἄγαλμα ἀκέφαλον, ἐφ' οὗ ὅμως κάλλιστα ἐφαρμόζεται μία θαυμασιὰ κεφαλή κιδροφόρος, τὴν ὅποιαν εἶχεν εὖρει πρὸ ἐτῶν ὁ Σαρζέκ καὶ ἣτις τελείως συμπληροῖ τὴν εἰκόνα μεγάλων ἀρχηγῶν τῆς ἀρχαίας Χαλδαίας.

Ἐπίσης ἀνεκάλυφθη ὅτι αἱ εἰς τὰ Σοῦτα ἀνασκαφαί, αἱ διευθυνομένην παρὰ τοῦ Ἀββᾶ Λευνῶ, ἔφερον εἰς φῶς ἀρχαίας χριστιανικὰς κατακόμβας. Μέχρι τοῦδε εὐρέθησαν τρεῖς κατακόμβαι 40 μέτρων ἐκάστη. Ἐκ τῆς μιᾶς ἐξήχθησαν ἤδη τὰ χρώματα καὶ δύναται τις εὐκόλως νὰ εἰσέλθῃ, μολονότι δὲν ἐφθασαν εἰσέτι αἱ ἀνασκαφαὶ μέχρι τοῦ ἀρχαίου διαπέδου αὐτῆς. Καὶ εἰς τὰ δύο τοιχώματα τῆς στοᾶς ταύτης ἀπαντᾷ σειρά σηκῶν, εἰς μερικῶν τῶν ὁποίων σώζονται εἰσέτι καὶ οἱ σκελετοί. Αἱ ὀλίγα εὐρεθεῖσαι λατινικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι πρόκειται περὶ χριστιανικῆς νεκροπόλεως τοῦ γ' ἴσως αἰῶνος.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς κ. Βοζάγκετ ἐπεσκέθη ἅπασαν τὴν Λακωνικὴν, καθορίσας τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα νομίζει ἀναγκαστὸν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαί. Ὁ κ. Βοζάγκετ θὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀνασκαφάς καὶ θὰ χρησιμοποίησῃ εἰς τοῦτο ἅπαντα τὰ μέλη τῆς σχολῆς. Αἱ πρώται ἀνασκαφαὶ θὰ γίνωνται εἰς τὴν θέσιν Ἀνάληψις τοῦ δήμου Οἰνοῦντος.

— Ἠγγέθη ἐκ Καΐρου, ὅτι ὁ γνωστὸς ἐλληνιστὴς κ. Λεφέβρ, μέλος τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Τέχνα (Ἄνω Αἴγυπτον) ὅπως ἀρξήται ἀνασκαφῶν ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς ἀρχαίας Ἀκρόριδος. Ὁ κ. Μπαρρύ, μέλος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου τοῦ Καΐρου, θὰ συμμετάσχῃ αὐτῶν.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἀνευρέθη ἐν χρυσοῦν νόμισμα τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ ἄλλα τεμάχια χρυσοῦ κοσμημάτων ἐντὸς ἀρχαίου τάφου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡλείου οἰκόπεδον. Ὁ ἀνεκαλυφθεὶς τάφος ἀνάγεται εἰς τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους.

— Ἐν Σύρῳ εὐρέθη ἀρχαία πλάξ φέρουσα τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν:

ΕΛΙΚΩΝ ΧΑΡΙΔ
ΗΜΟΥ ΕΤΩΝ : C
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης σώζονται ἐντὸς δεξαμενῆς τιнос ἐντετειχισμέναι δύο ἀρχαῖαι πλάκες ἀνεπίγραφαι, ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων ὑποτίθεται ὅτι ὑπῆρχε ἔγχρωμος γραφὴ κατασφραφίσσα ἐκ τῆς πολυκαίριας.

— Ἐν Κασταλίᾳ θὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαί.

— Ἐν τινι παρὰ τὸν Παράδεισον τῆς Σμύρνης κτήματι ἀνευρέθησαν λείψανα βυζαντινοῦ οἰκήματος καὶ κοινὸν ψηφιδωτὸν καὶ σωρὸς πηλίνων σωλῆνων ἄμμου πεπληρωμένων. Πρὸς ἀνατολάς δέ, μεγάλα λείψανα τελειωμένου ψηφιδωτοῦ καὶ τεύχος οἰκοδομηματος τελειωτέρου καὶ ἴχνη εἰσόδου, ἧς ὄπισθεν ἐν τῇ αὐτῇ ἴστρο τὸ ψηφιδωτόν, ἐν ᾧ πέραν αὐτοῦ ἦτο ἡ οἰκία.

— Πρὸ μηνῶν εἰς τὸ χωρίον Γαβαλοῦ τοῦ Μεσολογίου ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς ἰδιωτικῶν κτημάτων σπουδαῖα κειμήλια τὰ ὁποῖα ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἐντὸς κυβωτίου.

Τὰ πολυτίμα ταῦτα κειμήλια τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν ἐντὸς ἀρχαίου τάφου καὶ ἦσαν ἐν τῷ κιβωτίῳ εἶνε τὰ ἐξῆς : Δύο στέφανοι ἐκ λεπτῶν ἑλασμάτων στίλβοντος χρυσοῦ. Μία ζώνη ἀργυρᾶ μὴ σωθεῖσα ἀκεραία, ἐφ' ἧς εἶνε ἀναγεγραμμένοι παραστάσεις ἀρματοδρομίας. Ἐν ἀγαλματίον ἀργυροῦν παριστῶν τὴν Νίκην κρατοῦσαν στέφανον, δύο πτεριστῆρες ἐκ γαλακοῦ, εἰς τρίπους γάλκινος μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ λυχνίας, βάρους 30 ὀκάδων καὶ ἄλλα τινὰ θραύσματα.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἀπάντων εἶνε χρυσοῦς δακτύλιος ἐπιμήκης, περίπου 7—8 ἐκαστοτῶν μήκους καὶ ἱκανοῦ πάχους, βάρους 40 δραμίων. Ὁ δακτύλιος οὗτος φέρει μέγαν ἐρυθρὸν λίθον ἐφ' οὗ παρίσταται γυνὴ ἐξαισίας διαπλάσεως, κρατοῦσα προσωπίδα Ἡ γυνὴ παριστᾷ τὴν Κομωθίαν.

Τὰ εὐρήματα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους, ἡ δὲ ἀρχαιολογικὴ ἀξία αὐτῶν εἶνε ἀνετίμητος. Ἰδίως ὁ δακτύλιος καὶ δὴ ὁ λίθος αὐτοῦ εἶνε κειμήλια, διὰ τῶν ὁποίων πρώτην φοράν θὰ πλουτισθῇ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ὑποτίθεται ἐκ τῶν στεφάνων καὶ τῶν πτερῶν, ταῦτα ἀνήκον εἰς νικητὴν ἵνα τῶν ἀγώνων ἧ ἀν' ἡραθῆ ὑπ' ὄψει μᾶλλον ἢ ἐξαικόνισις τοῦ δακτύλιου, εἰς τραγῶδον.

— Ἐν Σμύρῃ εἰς τὸ χωρίον Σολωμονῆ τοῦ Οὐσακίου εὐρέθη ἄγαλμα ὕψους ἐνὸς μέτρου μαρμαρίνου ἐν καλῇ καταστάσει εὐριτόκωμον, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη εἰς τὸ ἐν Κων/πόλει αὐτοκρατορικὸν Μουσεῖον. Ἐπίσης, εἰς τὰ χωρία Δεβελλή καὶ Καγιαλάρ τοῦ Τσάρ ἀνευρέθησαν δύο μαρμαρίνα ἀγάλματα μετὰ πλῃκῶν ἐνεπιγράφων, τὰ ὁποῖα μετεφέρθησαν εἰς τὸ ἐν Σμύρῃ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

ΕΞΕΛΟΘΗΣΑΝ

Κ. Σκόκου. Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1904. Κατέστη ἀναπόφευκτος προᾶγγελος ἐκάστης Πρωτοχρονιάς. Εἶνε τὸ εὐτυχέστερον συγχρόνως ἡμερολόγιον, διότι βαίνει πάντοτε ἐπὶ ὁδοῦ ἀποσπάρτου, ἢ μᾶλλον χρυσοσπάρτου. Ἡ μεγαλύτερα ποικιλία εὐρηται εἰς τὰς κομψὰς σελίδας του. Τὰ πλὴν ἀντίθετα γούστα κατορθώνει ὁ ἐπ' ἐξέτις πάτρων τοῦ Ἡμερολογίου νὰ συμφιλίωσιν. Ὑπάρχουν οἱ μὲμψιμοιοί, ἀλλ' ἡ μεγάλη κυκλοφορία τοῦ Ἡμερολογίου Σκόκου ἀποδεικνύει ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν θριαμβευτικὴν τροχίαν του.

Ι. Βρετοῦ Ἡμερολόγιον Ἐγκυκλοπαιδικὸν τοῦ 1904. Ἐκδότης Ι. Κολλάρος. Ἐν Ἀθήναις. Σελ. 396. Τέταρτον ἤδη ἔτος ἐκδίδει ὁ κ. Βρετὴς τὸ ὄντως ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιόν του, ὕπερ μέχρι τοῦδε ἐξεδίδετο ἐν Κων/πόλει. Αἱ πυκνοσυμπυκνωμέναι σελίδες του εἶνε ἐν πολυτιμῳ θησαυρίσμα ποικίλων χρησιμωτάτων ἀρθριζίων καὶ πληροφοριῶν τῆς παγκοσμίου κινήσεως, ἅμα δὲ καὶ γνώσεων ἀπαραιτήτων διὰ τὸν καθημερινὸν βίον.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

«Νέος Ἑλληνομνήμων». Θὰ ἐκδίδεται εἰς μεγάλην τεύχη ἐκ σελ. 128 καὶ ἄ τριμηνίαν, ὑπὸ Σπυρ. Λάμπρου. Θὰ περιέχῃ ἀνέκδοτον ἱστορικὴν ὕλην, ἣν συνέλεξεν ἐν τοῖς δημοσιαῖς βιβλιοθήκαις.

Φυλλίς. Περιόδικον μηνιαῖον εἰς τεύχη σχήματος 8ου Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μεταρρυθμίζεται ἐπὶ τὰ βελτίω. Συνδρομὴ δρχ. 4 Ἐν Ἀθήναις.